

Kahj. 7/98

ca

1243 / 27

Historista 23 p. 1908

Arvaisat
 Kaskeempain
 Kytälään
 pirttämään reikä,
 rauhan yä rak-
 uuden terveisen
 täältä kaukaa
 tännestä ja
 saun lausua
 Häintenniellä
 minä olen vai-
 nu nyt kyllä,
 kyreästi kun
 minä paronin
~~olen~~ kysn
 minä laukaann
 nuin

Minä olen ka^umppe
reara kareta
Taspiitaa lid
etten tienny
mitää kuenka
minä sinne olen
Tautuna mionun
sattu päätäni
ninnellä skarrean
Turesta hanki
menoa^u aivujen
läpi pääni on
reidäkin kuhuis
minä olen alle
Preksmannina
Semmasen Tehtaan
jäärillä meni
kahren kaakan
reälun kinn minä
kaplasin Diina
minä laukkaannin
kyllä sinä oli

reähtää ali ettei
meny ~~se~~ henki
muta ekkä juma-
jumalan vapetus
kanssaa hän
suttuu täällä
reikäällä
malla byllä
läällä annua
tyt reähan
reäärällisija
ei sitä hierä
kun aamula
lähtee että
pääsekä sitä
se nää illalla
senä takaisin
tervessä ei minur
alle sitä mieleni
yllä ylyneäkun
kulon että sija
seni menee sen

Rantan pöytä
kanssa Saimmsiin
ei minun alle
Niitä mielestä
ytää hyvä
alissa sitä sapina
reähan rearat
kuinka teki isa
min alle
läyhä että kai
kei rantan pöy-
tät meile reareyk-
si tulee kylä mi-
nun an alle reahan
paha alle alla
kun Saim kula
että teillä on tullu
rakinkaita
kylä kai lapset
lähää kertaa
kyvästi yu kai
hyvin